

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2019 r.

**Sąd Rejonowy w Opolu Wydział V Gospodarczy,
Seksja ds. Upadłościowych i Restrukturyzacyjnych ,**
w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Komisarz SSR Piotr Stanisławiszyn

po rozpoznaniu w dniu 14 czerwca 2019 r. w Opolu
na posiedzeniu niejawnym
w sprawie upadłego **TSKOK w Kędzierzynie – Koźlu w upadłości**
w przedmiocie wyboru sposobu sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego

postanawia

- na podstawie art. 438 ust. 1a pkt 2 i ust. 1 b prawa upadłościowego dokonać wyboru sposobu likwidacji (sprzedaży) przedsiębiorstwa upadłego **TSKOK w Kędzierzynie – Koźlu w upadłości** w ten sposób, iż likwidacja (sprzedaż) przedsiębiorstwa upadłego nastąpi bez przejścia przez nabywcę zobowiązań z tytułu
 - środków pieniężnych przysługujących masie upadłości;
 - wierzytelności przysługujących masie upadłości od Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej i Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej wobec masy upadłości;
 - wierzytelności przysługujących masie upadłości od członków lub byłych członków z tytułu uczestnictwa w TSKOK.
- na podstawie art. 438 ust. 1b prawa upadłościowego określić warunki nabycia przedsiębiorstwa upadłego w zakresie określonym w pkt 1 przez wszystkie banki (zarówno komercyjne jak i spółdzielcze) oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe, z wyłączeniem tych podmiotów, w których wprowadzono zarząd komisaryczny lub w których realizowany jest program postępowania naprawczego.

Na oryginale właściwy podpis.
Zgodność z oryginałem stwierdza
Starszy Sekretarz Sądowy
Anna Wawrzyczka-Białas

Pismem z dnia 17.08.2018 r. syndyk masy upadłości wystąpił do Sędziego komisarza o dokonanie wyboru sposobu likwidacji (sprzedaży) przedsiębiorstwa upadłego **TSKOK w Kędzierzynie – Koźlu w upadłości** w ten sposób, iż likwidacja (sprzedaż) przedsiębiorstwa upadłego nastąpi bez przejścia przez nabywcę zobowiązań z tytułu rachunków.

W uzasadnieniu syndyk masy upadłości wskazał, iż wedle dokonanej na dzień 31.12.2017 r. wycena przedsiębiorstwa upadłego nawet bez przyjęcia wariantu sprzedaży przymusowej wynosi 47.837.000,00 zł. Oznacza to spełnienie warunku o jakim stanowi art. 438 ust. 1a prawa upadłościowego, tj. gdy oszacowanie przedsiębiorstwa bankowego wskazuje, że cena nabycia

przedsiębiorstwa bankowego uniemożliwiłaby pełne pokrycie należności, o których mowa w art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, systemie gwarantowania depozytów oraz przymusowej restrukturyzacji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1937). Syndyk wskazał, iż dokonanie wyłączenia z w zakresie trzech kategorii aktywów jest konieczne do dalszego prawidłowego prowadzenia postępowania upadłościowego. Nadto syndyk wnioskował o ustalenie, iż nabycie może nastąpić przez wszystkie banki (zarówno komercyjne jak i spółdzielcze) oraz spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe, z wyłączeniem tych podmiotów, w których wprowadzono zarząd komisaryczny lub w których realizowany jest program postępowania naprawczego. Zastrzegł jednocześnie, iż wydanie rozstrzygnięcia w ww. zakresie nie wyklucza zastosowania art. 439 prawa upadłościowego.

Syndyk masy upadłości podtrzymał swoje stanowisko w piśmie z dnia 14.11.2018 r.

Odpis wniosku syndyka masy upadłości został doręczony do zaopiniowania przez KNF i BFG oraz do kuratora TSKOK w Kędzierzynie – Koźlu w upadłości w trybie art. 437 prawa upadłościowego.

W piśmie z dnia 26.02.2019 r. BFG wyraził pozytywną opinię w zakresie wniosku syndyka masy upadłości. Także KNF w piśmie z dnia 27.02.2019 r. wyraził brak sprzeciwu co do wniosku syndyka masy upadłości, wskazując na istotne okoliczności zawarte we wniosku syndyka masy upadłości.

Sędzia Komisarz, zważył co następuje

Wniosek syndyka masy upadłości zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż w obszernym uzasadnieniu syndyk wskazał na istnienie okoliczności faktycznych do wydania zgody, przy jednoczesnym braku przeszkód do jej nieuwzględnienia.

Aktualnie wedle syndyka masy upadłości wierzytelność Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w art. 39 ust. 1 PU uznana z urzędu na liście wierzytelności w kategorii I wynosi 166.958.195,19 zł, zaś wierzytelności nadgwarantów z tytułu nominalnej wartości depozytów nieobjętych ochroną BFG zamykają się kwotą 256.017,95 zł.

Jednocześnie opis i oszacowanie przedsiębiorstwa Upadłej sporządzony przez uprawnionego biegłego zgodnie z wymogami art. 319 PU i art. 438 w zw. z art. 441a ust. 4 PU zostało złożone do akt w dniu 16.04.2018 r. W dniu 04.05.2018 r. w MSiG nr 86/2018 pod poz. 18745 ukazało się obwieszczenie o przekazaniu sędziemu-Komisarzowi opisu i oszacowania. W terminie przewidzianym art. 319 ust. 5 PU nie wniesiono żadnych zarzutów do opisu i oszacowania.

Zgodnie z ustaleniami biegłych wedle stanu na dzień 31.12.2017 r. przedsiębiorstwo TSKOK z wyłączeniem opisanymi w wycenie (środki pieniężne i należności względem Kasy Krajowej zgodnie z pkt. 15.5.9 wyceny) – wartość rynkowa przedsiębiorstwa wynosiła 47.837.000 zł a wartość przedsiębiorstwa dla wymuszonej sprzedaży 35.878.000 zł. Przy czym słusznie syndyk zaznaczał, że wartość ta będzie musiała podlegać aktualizacji na dzień zatwierdzenia warunków sprzedaży, albowiem na skutek zarządzania portfelem wierzytelności kredytowo – pożyczkowych część tego portfela jest wciąż niemożliwa do określenia bez aktualizacji.

Sędzia komisarz zważył, iż powyższe ustalenia pozwalają przyjąć, że nie jest możliwe w drodze sprzedaży przedsiębiorstwa TSKOK zaspokojenie całej wierzytelności Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o której mowa w art. 39 ust. 1 ustawy o BFG.

Zatem należy przychylić się do stanowiska syndyka i podjąć próbę sprzedaży przedsiębiorstwa TSKOK w sposób określony w art. 438 ust. 1a pkt 2) to jest bez przejmowania zobowiązań z tytułu rachunków bankowych i bez przejmowania zobowiązań względem Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, o którym mowa w art. 39 ust. 1 ustawy o BFG. W ten sposób, zasadniczo sprzedaż przedsiębiorstwa TSKOK pociągnie za sobą skutki sprzedaży egzekucyjnej identyczne jak na zasadach ogólnych przy zastosowaniu art. 317 ust. 2 PU.

Sporządzona wycena przedsiębiorstwa z wyłączeniami, pozwala racjonalnie przyjąć, że zakup przedsiębiorstwa TSKOK jest w zasięgu możliwości nie tylko dużych, ogólnokrajowych banków komercyjnych, ale także i średnich podmiotów w tym działających lokalnie takich jak banki spółdzielcze czy silne kapitałowo spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe. Zasadniczo trzeba zauważyć, że poza portfelem wierzytelności uzyskają też dostęp do rynku i niebagatelnej rzeszy klientów, której można będzie zaproponować nowe produkty i usługi. Zatem nie jest wykluczone, że potencjalni nabywcy nie będą postrzegać przedsiębiorstwa TSKOK tylko przez pryzmat posiadanego portfela wierzytelności, ale też możliwość akwizycji na rynku określonego klienta będącego osobą fizyczną. Dlatego sprzedaż przedsiębiorstwa (z wyłączeniami) może pozytywnie wpłynąć na cenę sprzedaży, którą skłonni byłiby zapłacić potencjalni nabywcy.

Sprzedaż przedsiębiorstwa w całości będzie również korzystna dla interesu wierzycielskiego, pozwoli bowiem skrócić czas postępowania oraz zmniejszyć koszty postępowania i inne zobowiązania masy upadłości, które należałoby ponieść, gdyby nie sprzedaż przedsiębiorstwa TSKOK w całości. Przede wszystkim będą to koszty związane z funkcjonowaniem działu windykacji, w tym koszty osobowe.

Jednocześnie zdaniem Sędziego komisarza dla prawidłowego przebiegu dalszego procesu upadłościowego koniecznym jest wyłączenie z przedmiotu zbycia przedsiębiorstwa następujących wierzytelności:

- środków pieniężnych przysługujących masie upadłości;
- wierzytelności przysługujących masie upadłości od Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej i Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo – Kredytowej wobec masy upadłości;
- wierzytelności przysługujących masie upadłości od członków lub byłych członków z tytułu uczestnictwa w TSKOK.

Jednocześnie nie należy stawiać dalszych ograniczeń i warunków dla nabycia przedsiębiorstwa Upadłej, tak aby lista potencjalnych oferentów mogła być możliwie szeroka. Natomiast z przyczyn płynnościowych, należy zastrzec, że nabywcą nie mogą być banki lub spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe, które realizują program postępowania naprawczego lub wprowadzono zarządcę komisarycznego. W przetargu na przedsiębiorstwo TSKOK brać udział powinni ci oferenci, którzy podolają finansowo zakupowi.

Na zakończenie warto wskazać, iż w razie potrzeby i zmiany okoliczności, w tym ewentualnego niedojścia sprzedaży przedsiębiorstwa do skutku, postanowienie Sędziego – Komisarza, jako niekończące postępowania w sprawie na zasadzie art. 359 § 1 k.p.c. w zw. z art. 229 PU będzie można zmienić. W szczególności może nastąpić zmiana sposobu likwidacji masy upadłości na sprzedaż w trybie art. 439 PU, w tym przez sprzedaż poszczególnych pakietów wierzytelności.

Anna Wierzecka-Białas
Starszy Sekretarz Sądowy